

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

תמורה-הכלל ממירין	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממירין מן הצאן על הבקר, ומן הבקר על הצאן, ומן הכבשים על העזים, ומן העזים על הכבשים, מן הזכרים על הנקבות, ומן הנקבות על הזכרים. מן התמימים על בעלי מומין, מן בעלי מומין על התמימים. שנאמר: (ויקרא כ"ז) לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואיזהו טוב ברע - בעלי מומין שקדם הקדישן את מומן.											■
מנא הני מילי?											▲
(ויקרא כ"ז) בהמה בבהמה - מכאן שממירין מן הצאן על הבקר, ומן הבקר על הצאן, מן הכבשים על העזים, ומן העזים על הכבשים, ומן הזכרים על הנקבות, ומן הנקבות על הזכרים, ומן בעלי מומין על התמימים, ומן התמימים על בעלי מומין. יכול אפילו קדם מום להקדישן - ת"ל לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב, ואיזהו טוב ברע - בעלי מומין שקדם הקדישן את מומן.	דתנו רבנן:										■ !
מאי תלמודא?											▲
נימא קרא לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בו, בטוב אחרנא ל"ל? שמע מינה: טוב מעיקרו - עושה תמורה, רע מעיקרו - אין עושה תמורה.	אביי:										! ◊
תרווייהו טוב ייתורי מייתרי, אם כן נכתוב קרא לא יחליפנו ולא ימיר אותו ברע או רע בו למה לי למכתב תרווייהו טוב? חד טוב - אפי' טוב בטוב נמי כי ממיר לקי, ואידך, טוב מעיקרו - עושה תמורה, רע מעיקרו - אין עושה תמורה.	רבא:										! ◊
ואביי טוב בטוב מנלן דלא ימיר											ז
קל וחומר הוא, ומה טוב ברע דעלויי קא מעלי ליה - לקי, טוב בטוב, דכי הדדי נינהו - לא כל שכן דלקי	קסבר: [אביי]										! ◊
אין עונשין מן הדין.	ורבא:										ז ◊
הא - לא דינא הוא גילוי מילתא בעלמא הוא, מי גרע טוב מרע?	ואביי אמר לך:										! ◊
לא יחליפנו - בשל אחרים, ולא ימיר אותו - בשל עצמו.	תנו רבנן:										■ ◊
ולכתוב לא יחליפנו, ולא בעי לא ימיר אותן											ז ◊
אי כתב הכי - הוה אמינא תצא זו ותכנס זו הוא דלקי - אבל ממיר, דתרווייהו קא מקדיש להו - אימא לא לקי, קא משמע לן.											! ◊
האי בשל אחרים היכי דמי?											▲ ◊
אי נימא בהמה דהקדש דידיה וחולין דעלמא											! ◊
מי מצו מקדיש? (ויקרא כ"ז) איש כי יקדיש את ביתו קדש לה' אמר רחמנא, מה ביתו - ברשותו, אף כל - ברשותו											ז ◊
ואלא - בהמה דהקדש דעלמא, וחולין דידיה											! ◊
מי מתפיס בדבר שאינו שלו?											ז ◊
לעולם בבהמה דהקדש דעלמא וחולין דידיה, כגון דאמר מריה דבהמה דהקדש: כל הרוצה להמיר בבהמתו - יבא וימיר.											! ◊
ממירין אחד בשנים, ושנים באחד, אחד במאה, ומאה באחד.	[ת"ק]										◆ ◊
אין ממירין אלא אחד באחד, שנאמר (ויקרא כ"ז) והיה הוא ותמורתו יהיה קדש, מה הוא - מיוחד, אף היא - מיוחדת.	ר"ש										◆ ◊
מנא ה"מ?											▲ ◊
בהמה בבהמה - מכאן שממירין אחד בב', וב' באחד, אחד במאה, ומאה באחד.	דת"ר: [ת"ק]										◆ ! ◊
אין ממירין אלא אחד באחד, שנאמר בהמה בבהמה ולא בהמות בבהמה, ולא בהמות בבהמה	ר"ש:										◆ ! ◊
מציינו בהמות שקרויה בהמה, שנאמר (יונה ד') ובהמה רבה	אמר לו: [ת"ק]										■ ◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

תמורה-הכלל ממירין	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ור"ש							ז				
בהמה רבה - איקרי, בהמה סתם - לא איקרי.	[רבי שמעון]						!				
וטעמא דר"ש משום בהמה הוא? והא טעמא דר"ש משום הוא, מה הוא - מיוחד, אף תמורה מיוחדת							ז				
מעיקרא אמר להן ר"ש מן והיה הוא ותמורתו, וכי הוא דדרשי רבנן מבהמה בבהמה אמר להם איהו: מהתם נמי מציינן למילף טעמא דדי.	[ר"ש]						!				◊
מודה ר"ש שממירין וחוזרין וממירין, מ"ט - קדושה ראשונה הקדש להיכן להכה?	ר"ל:										◆ ◊
כשם שאין ממירין ב' באחד - כן אין ממירין וחוזרין וממירין.	רבי יוחנן:										◆ ◊
תניא כוותיה דרבי יוחנן, תניא כוותיה דר"ל.											■
כשם שאין ממירין אחד בשנים - כך אין ממירין וחוזרין וממירין.	תניא כוותיה דרבי יוחנן:										■
יכול כשם שאר"ש שאין ממירין שנים באחד, כך אין ממירין וחוזרין וממירין - ת"ל והיה הוא ותמורתו - אפילו במאה.	תניא כוותיה דר"ל:										■
לדברי האומר אין ממירין וחוזרין וממירין, הפריש אשם להתכפר בו, והמיר בו, והומם וחללו על אחר, ונתכפר באשם אחר, וניתק לעולה, מהו שימיר בו?	בעי רבי אבין:										◊
מאי קא מיבעיא ליה? אי ב' גופים וקדושה אחת - תיבעי ליה בלא מתכפר אי ב' קדושות וגוף אחד - תיבעי ליה בלא הומם	אביי:										ז ◊
חדא מגו חדא קמיבעיא ליה: ואם תימצא לומר שני גופין וקדושה אחת לא - משום דבההיא קדושה הא איתמר בה חדא זימנא, שני גופין ושתי קדושות מהו?	ור' אבין:										ז ◊
תיקו.											■
לרבי יוחנן דאמר אין ממירין וחוזרין וממירין, הפריש אשם להתכפר בו, והמיר בו, והומם וחללו על אחר, מהו שיחזור וימיר? א"נ נתכפר באשם אחר, וניתק זה לעולה מהו שיחזור וימיר?	לישנא אחרינא, בעי ר' אבין: [עפ"י גרסת שימ"ק וכן להלן]										◊
הדין קא מיבעיא ליה? קדושה אחרת באותו הגוף - לא ניבעי הומם וחללו על אחר אי גוף אחד באותה קדושה - לא ניבעי נתכפר באשם אחר	אביי:										ז
חדא מגו חדא קא מיבעיא ליה: הומם וחללו על אחר מהו שיחזור וימיר? מי אמרינן באשם ראשון הוא דאין חוזר וממיר - אבל בגוף אחר, אע"ג דקאים באותה קדושה - חוזר וממיר, או דלמא: כל באותה קדושה אין חוזר וממיר? ואם תימצא לומר הדין גוף אחר, כיון דבאותה קדושה קאים - אין חוזר וממיר, אלא נתכפר באשם אחר וניתק זה הראשון לעולה - מהו שיחזור וימיר בו? מי אמרינן, כי אין ממיר וחוזר וממיר - הני מילי אותו הגוף באותה קדושה, אבל אותו הגוף בקדושה אחרת חוזר וממיר, או דלמא: אע"ג דקדושה אחרת היא, כיון דאותו הגוף הוא - אין חוזר וממיר?	ורבי אבין:										◊
תיקו.											■
הקדש ראשון מוסיף חומש, ואין הקדש שני מוסיף חומש.	רבי יהושע בן לוי:										◊
מאי טעמא דרבי יהושע בן לוי - אמר קרא (ויקרא כ"ז) ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית, מקדיש ולא המתפיס.	רב פפא:										■
הפריש אשם להתכפר בו, והומם וחיללו על אחר והוסיף עליו חומש ונתכפר באשם אחר, וניתק זה לעולה, מהו שיוסיף עליו חומש?	בעי רבי אבין:										◊
מאי קא מיבעיא ליה? אי שני גופין וקדושה אחת קא מיבעיא ליה - תיבעי ליה בלא נתכפר אי שתי קדושות וגוף אחד קא מיבעיא ליה - תיבעי ליה בלא הומם	אביי:										ז
חדא מגו חדא קמיבעיא ליה: אם תימצא לומר שני גופין וקדושה אחת לא - משום דבההיא קדושה איתוסף בה חדא זימנא חומש, שני גופין ושתי קדושות מאי?	ורבי אבין:										◊
תיקו.											■
הפריש אשם להתכפר בו, והומם וחללו על אחר, והוסיף עליו חומש, א"נ נתכפר באשם אחר, וניתק זה לעולה, מהו שיוסיף עליו חומש?	לישנא אחרינא: בעי רבי אבין:										◊
הדין קא מיבעיא ליה? אי קדושה אחרת באותו הגוף קא מיבעיא ליה - לא ניבעי הומם וחללו על אחר אי גוף אחד באותה קדושה לא ניבעי נתכפר	אביי:										ז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

תמורה-הכלל ממירין	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חדא מגו חדא קא מיבעי ליה הומם וחללו על אחר מהו שיוסיף עליו חומש? מי אמר? באשם קמא הוא דאינו מוסיף, אבל בגוף אחר אע"ג דקאים באותה קדושה מוסיף חומש, או דילמא: כל באותה קדושה אינו מוסיף חומש ואם תימצא לומר הדין גוף אחר, כיון דבאותה קדושה קאים - אין מוסיף חומש אלא נתכפר באשם אחר וניתק זה הראשון לעולה מהו? כי אין מוסיף חומש הנ"מ אותו הגוף באותה קדושה, אבל אותו הגוף בקדושה אחרת - לא, או דילמא: כיון דאותו הגוף - הוא אין מוסיף חומש?	ורבי אבין:										◊
תיקו.											■
מקדיש מוסיף חומש, או מתכפר מוסיף חומש?	בעי רמי בר חמא:										◊
אמר קרא (ויקרא כ"ז) ואם המקדיש יגאל את ביתו - מקדיש ולא מתכפר	רבא:										!
מקדיש עושה תמורה, או מתכפר עושה תמורה?	בעי רמי בר חמא:										^
פשיטא דמתכפר עושה תמורה דאי המקדש עושה תמורה אם כן, מצינו ציבור ושופתין עושין תמורה, [והכי דמי כגון] דשנו שליח לאקדוש	רבא:										◊
(במדבר ו') קרבנו לה' על נזרו מלבד אשר תשיג ידו, וכי נזיר נידון בהשג ידו? הא כיצד: קרבנו לה' על נזרו - שהפריש משל, מלבד אשר תשיג ידו - שהפרישו לו אחרים.	ועוד, דאמר רב נחמן אמר רב הונא, תנא:										◊
למאי הילכתא?											!
אלימא לענין כפרה											!
פשיטא דמתכפר ליה											!
אלא - לענין תמורה, והכי קאמר: אף כשהפרישו לו אחרים - עושה תמורה, שמע מינה - בתר מתכפר אזלינן											!
לא לעולם לענין כפרה ודקא קשיא לך - מתנה דקא יהבין ליה, אי לאו דרבי רחמנא (במדבר ו') מלבד אשר תשיג ידו, הוה אמינא: גזירת הכתוב הוא - קרבנו - מדידיה הוא דמתכפר, מדאחרים לא, קמ"ל.											◊
מאי הוי עלה?											^
מקדיש מוסיף חומש ומתכפר עושה תמורה, תורם משלו על של אחרים - טובת הנאה שלו. מ"ט? אמר קרא: (דברים כ"ז) את כל מעשר תבואתך ונתת וגו'.	תא שמע, ר' אבהו אמר רבי יוחנן:										◊
אין ממירין לא אברין בעוברין, ולא עוברין באברים, ולא עוברין ואברים בשלימים, ולא שלימים בהן.	[ת"ק]										◆
ממירין אברים בשלימים, אבל לא שלימים בהן.	רבי יוסי:										◆
והלא במקדשין, האומר רגלה של זו עולה - כולה עולה, אף כשיאמר רגלה של זו תחת זו - תהא כולה תמורה תחתיה.	א"ר יוסי:										◆
אין קדושה חלה על עוברין	אתמר, בר פדא:										◆
קדושה חלה על עוברין.	רבי יוחנן										◆
ואודא רבי יוחנן לטעמיה											■
הקדיש חטאת מעוברת וילדה, רצה - בה מתכפר, רצה - בוולדה מתכפר.	דאמר רבי יוחנן:										◆
וצריכא, דאי אשמעינן בהך קמייא - התם הוא דאקדישה לעוברת גופיה, אבל הכא דאקדישה לאימיה - אימא הוא בכלל אימיה לא קדוש ואי אשמעינן בתרייתא - התם הוא דאקדיש לה וכל דאית בה אבל הכא דאקדישה ליה, כיון דליתיה אבראי - לא קדיש, צריכא.											◆
מאי קמ"ל? אם שיריו - משויר, ועובר לאו ירך אמו הוא	לישנא אחרינא:										◆
ותרתי למה לי?											^
צריכא, דאי אתמר בהא - משום דאימיה חזיא לגופיה, מגו דנחתא קדושה לה - נחתא נמי לולד, אבל אידך - לא, קמ"ל דחל על חדא ואי אתמר בהא - משום דקא מפרש קדושה על הולד, אבל תהיא - לא, צריכא.											◆
יתבי ר' זירא וקאמר להא שמעתא											○

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

תמורה-הכלל ממירין	מאן דאמר	כ	ט	י	ז	ח	ה	ו	ג	ד	ב
מימרא	אייתיביה ר' ירמיה לרבי זירא:								ז	◊	
אלמא: קדוש עובר									ז		
כי מתניא היהא - בקדושת דמים.	אמר ליה: [ר' זירא]								!	◊	
מי אלימא קדושת דמים דקא מפקעא ליה מן הבכורה?	[ר' ירמיה]								ז		
אין	אמר ליה: [ר' זירא]								!		
כל הקדשים שקדם מום קבוע להקדישן ונפדו - חייבין בבכורה ובמתנות	והתנן:								!	◊	
טעמא - דלאחר שנפדו חייבין, אבל קודם שנפדו פטורין, אלמא דאלימא קדושת דמים, דמפקע ליה בבכורה.									!		
האומר מה שבמעיה של זו עולה - מותרת בגיזה ואסורה בעבודה, משום כחוש עובר שבה	אייתיביה: [ר' ירמיה]								ז	◊	
הא נמי - קדושת דמים.	אמר ליה: [ר' זירא]								!	◊	
ומי אלימא קדושת דמים דאסירא ליה בגיזה ובעבודה?	[ר' ירמיה]								ז		
אין	אמר ליה: [ר' זירא]								!		
יוצאין לחולין ליגזו וליעבד	והתנן:								!	◊	
טעמא - משום דנפדו, הא קודם שנפדו - אסורין בעבודה, אלמא קדושת דמים אסורין ליה בעבודה.									!		
אין ממירין לא אברין בעוברין, ולא עוברין באברין	אייתיביה: [ר' ירמיה]								ז	◊	
אמורי הוא דלא מימר - הא מיקדש קדשן									ז		
בולדי קדשים הוא - דקדישי וקיימי.	אמר ליה: [ר' זירא]								!	◊	
אי וליד קדשים, במעי אמן הוא - דלא עבדין תמורה, הא אבראי - עבדין תמורה									ז		
אין הולד עושה תמורה	והא תנן:								ז		
הא מני - רבי יהודה היא									!		
הולד עושה תמורה.	דאמר [רבי יהודה]								!	◊	
אי ר' יהודה, תמורה הוא - דלא עבדי אברין, הא מקדש - קדשי									ז		
אברין לא קדשן	הא"ר יהודה:								ז		
הכא במאי עסקינן - באבר שהנשמה תלויה בו וכדרב חסדא	אמר ליה: [ר' זירא]								!	◊	
מודה ר' יהודה בדבר שהנשמה תלויה בו.	דאמר רב חסדא:								!		
מקדישין אברין ועוברין, אבל לא ממירין	אייתיביה:								ז	◊	
הכא נמי - בולדי קדשים.									!	◊	
אי בולדי קדשים, מאי מקדישין? הא קדישי וקיימי									ז		
הכי קאמר: מקדישין אברין וממירין בהן, אבל לא ממירין אברים בהן. ועוברים שקדשו במעי אמן אין ממירין בהן בולדי קדשים									!	◊	
במעי אמן הוא - דלא עבדין תמורה, הא אבראי - עבדי?									ז		

<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>	<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-</p>
<p>key-מקרא:</p>	

תמורה-הכלל ממירין	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
אין הוולדות עושין תמורה	והא תנן:										◊
הא מני - רבי יהודה היא											◊
אי רבי יהודה אברין מי קדשי הא לר' יהודה לית ליה האומר רגלה של זו עולה - כולה עולה											◊
הכא במאי עסקינן - באבר שהנשמה תלויה בו וכדבר חסדא	אמר ליה: [ר' זירא]										◊
מודה ר' יהודה בדבר שהנשמה תלויה בו.	דאמר רב חסדא:										◊
לימא כתנאי:											◊
השוחט את החטאת ומצא בה בן ארבע חו', קתני חדא: אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה ואינה נאכלת אלא לפנים מן הקלעים, ואינה נאכלת אלא ליום ולילה אחד.	[תניא]										◊
נאכלת לכל אדם, ונאכלת בכל מקום ואינה נאכלת בעזרה.	ותניא אידך:										◊
מאי לא תנאי היא? דמר סבר: קדושה חלה על עוברין, ומר סבר: אין קדושה חלה על עוברין?											◊
לא, הני תנאי בהא קא מיפליגי											◊
ולדות קדשים - בהוייתן הן קדושים	דמר סבר:										◊
ולדי קדשים - במעי אמן הן קדושים.	ומר סבר:										◊
ואיבעית אימא: חד תנא הוא, חדא מהלין מתנייתא - במקדיש בהמה ואח"כ נתעברה, וחדא מנהון - שהקדישה מעוברת.											◊
כלאים, וטרפה, ויוצא דופן, טומטום ואנדרוגינוס - לא קדושים ולא מקדישין.	ת"ש, רבי אליעזר:										◊
לא קדושים - בתמורה, ולא מקדישין - לעשות תמורה.	ואמר שמואל:										◊
מאחר שאינן קדושים היאך מקדישין? אי אתה מוצא אלא במקדיש בהמה ואחר כך נטרפה, במקדיש ולד ויצא דרך דופן.	ותניא, א"ר [אליעזר]:										◊
אלמא: קדיש ולד											◊
בתם במעי תמימה - אפילו בר פדא נמי מודי דקדיש, לא נחלקו אלא בתם במעי בעלת מום:	אמרי:										◊
כיון דאימיה לא מקדישין קדושת הגוף - הוא נמי לא קדיש	בר פדא סבר:										◊
הני כב' בהמות ניהו, אימיה היא דלא מיקדשא - אבל הוא קדוש.	ורבי יוחנן סבר:										◊
אבל כלאים וטומטום ואנדרוגינוס - אי אתה מוצא אלא בולדי קדשים, וכרבי יהודה	לישנא אחרינא:										◊
שהיה אומר הולד עושה תמורה.	[רבי יהודה]										◊
הלין הוא דלא קדשי גופיהו, אבל עוברין אחריים - קדושים											◊
תם במעי תמימה - דברי הכל קדיש גופיה, אלא כי פליגי - במעי בעלת מום	אביי:										◊
כיון דאימיה נמי לא קדיש גופה - איהו נמי לא קדיש אלא לדמי	דבר פדא סבר:										◊
עובר לאו ריך אמו הוא. ואע"ג דאימיה לא קדשה לגופה - ולד מיהא קדיש לגופיה.	רבי יוחנן סבר:										◊
והלא במקדשין האומר רגלה של זו כו'.	ר' יוסי:										◊
יכול האומר רגלה של זו עולה תהא כולה עולה - ת"ל (ויקרא כ"ז) כל אשר יתן ממנו לה' יהיה קדש - ממנו לה', ולא כולו לה'. יכול תצא לחולין - ת"ל יהיה קדש, הא כיצד - תמכר לצרכי עולות, ודמיה חולין, חוץ מדמי אבר שבה - דברי רבי מאיר ורבי יהודה.	ת"ר: [רבי מאיר ור' יהודה]										◊

Talmud Navigator

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

תמורה-הכלל ממירין	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנין לאומר רגלה של זו עולה שכולה עולה - שנאמר כל אשר יתן ממנו לה, כשהוא אומר יהיה קדש - לרבות את כולה.	ר' יוסי ור' שמעון:									◆	◇
תמכר לצרכי עולות	אמר מר:									■	<
והא קמייתי בהמה מחוסרת אבר?										ז	
באומר הרי עלי עולה בחייה.	רבא:									!	◇
מודה רבי יהודה בדבר שעושה אותה טרפה	רב חסדא:									◆	■
בדבר שעושה אותה נבילה	רבא:									◆	■
בדבר שהיא מתה.	רב ששת:									◆	■
מאי איכא בין רב חסדא לרבא?										^	
איכא בינייהו טרפה חיה										!	
סבר לה כמאן דאמר טרפה אינה חיה	רב חסדא:									◆	■
סבר לה כמ"ד טרפה חיה.	רבא:									◆	■
ומאי איכא בין רבא לרב ששת?										^	
איכא בינייהו דרבי אלעזר										!	
ניטלה ירך וחלל שלה - נבילה.	דאמר רבי אלעזר:									■	!
סבר לה כרבי אלעזר	רבא:									◆	■
לא סבר לה כר' אלעזר.	רב ששת:									◆	■
נראין דברי רבי יהודה - בדבר שאין הנשמה תלויה בו, ודבריו רבי יוסי - בדבר שהנשמה תלויה בו.	רבי:										■
מכלל דפליג עליה דרבי יהודה? בשלמא נראין דברי רבי יהודה בדבר שאין הנשמה תלויה בו - מכלל דפליג עליה דר' יוסי, אלא נראין דברי רבי יוסי בדבר שהנשמה תלויה בו מכלל דפליג עליה דרבי יהודה? ותיבתא דכולהו										ז	
לא, חסורי מיחוסא, והכי קתני: נראין דברי רבי יוסי לר' יהודה בדבר שהנשמה תלויה בו, שאף רבי יהודה לא נחלק עליו - אלא בדבר שאין הנשמה תלויה בו, אבל בדבר שהנשמה תלויה בו - מודי ליה.										!	◇
בעוף מהו? בהמה אמר רחמנא - והא לאו בהמה היא, או דלמא: קרבן אמר רחמנא - והאי נמי קרבן הוא?	בעי רבא:										^
תיקו.										!	
הקדיש אבר לדמיו, מהו דתיחות ליה קדושת הגוף? מי אמר כיון דנחתא ליה קדושת דמים - נחתא ליה נמי קדושת הגוף, ומדאקדישה לחד אבר - אקדישה לכולה, או דלמא: חד מגו - אמר, תרי מגו - לא אמר?	בעי רבא:										^
תפשוט ליה מדידה										ז	
הקדיש זכר לדמיו - קדוש קדושת הגוף	דהאמר רבא:									■	ז
התם - דאקדישה לכוליה, הכא - דאקדישה חד אבר. מאי?										!	◇
תיקו.										■	
הקדיש חד אבר, מהו בגיזה?	בעי מיניה אביי מרבא:										^

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תמורה-הכלל ממירין	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
תפשוט לך מהא דתניא: (דברים ט"ו) לא תגזו בכור צאנך - אבל אתה גוזז בשלך ושל אחרים	[דתניא]							♣			
התם - לא נחתא ליה קדושה כלל, הכא - נחתא ליה קדושה.								!			
לישנא אחרינא: התם - אין בידו להקדישו, הכא - בידו להקדישו.								!			
הקדיש עורה מהו בעבודה?	בעא מיניה אביי מרבא:									^	
האומר מה שבמעיה של זו עולה - מותרת בגיזה ואסורה בעבודה, מפני כחוש עובר שבה.	תא שמע:									♣	
כי קתני אסורה בעבודה - מדרבנן.	אמר ליה:									!	
אי הכי, אפילו בגיזה נמי תיתסר								♣			
עבודה דמיכחשא ולד - גורי בה רבנן, גיזה - לא גורי בה רבנן.	אמר ליה:							!			
היא שלמי' וולדה חולין, ושחטה בפנים, מהו? למ"ד ולדי קדשים בהוייתן הן קדושין, מי הוי חולין בעורה או לא?	בעא מיניה אביי מרב יוסף:									^	
מי קרינא ביה (דברים י"ב) כי ירחק ממך המקום וזבחת?	א"ל: [רב יוסף]									!	
היא חולין וולדה שלמים, ושחטה בחוץ, מהו? מי מחייב עליה משום שחוטאי חוץ, או לא?	בעא מיניה אביי מרב יוסף:									^	
מי קרינא ביה (ויקרא י"ז) והביאום לה?	א"ל: [רב יוסף]									!	
אין המדומע מדמע אלא לפי חשבון											■
ואין המחמין מחמין אלא לפי חשבון											■
ואין המים שאובין פוסלין את המקוה אלא לפי חשבון.											■
ואין מי חטאת נעשין מי חטאת אלא עם מתן אפר.											■
ואין בית הפרס עושה בית הפרס											■
ואין תרומה אחר תרומה											■
ואין תמורה עושה תמורה											■
ולא הולד ולא תמורה עושה תמורה.	[ת"ק]										◆
הולד עושה תמורה.	ר' יהודה:										◆
הקדש - עושה תמורה, ואין הולד עושה תמורה.	אמרו לו:										◆
מאן תנא? דלא כרבי אליעזר	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:										◆
סאה של תרומה שנפלה לפחות ממאה חולין ונדמעו, ונפל מן המדומע למקום אחר, רבי אליעזר אומר מדמע כתרומה ודאי	דתנן: [רבי אליעזר]										◆
אינה מדמעת אלא לפי חשבון שבה.	חכמים:										◆
ואין המחמין מחמין כו'.											■
מתניתין דלא כרבי אליעזר	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:										◆
שאור של חולין ושל תרומה שנפלו לתוך העיסה, ולא בזה כדי להחמין ולא בזה כדי להחמין, ונצטרפו וחימצו, רבי אליעזר אומר אחר אחרון אני בא	דתנן: [רבי אליעזר]										◆
בין שנפל איסור לכתחילה, ובין שנפלה איסור בסוף - לעולם אין אסור עד שיהא בו כדי להחמין.	חכמים:										◆

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

תמורה-הכלל ממירין	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
ואין המים שאובין פוסלין את המקוה.										■
מאן תנא?										^
רבי אליעזר בן יעקב היא	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:									!
מקוה שיש בו עשרים ואחת סאה מי גשמים, ממלא בכתף תשע עשרה סאה ופותקן למקוה - והן טהורין, שהשאיבה מטהרת ברבייה ובהמשכה.	דתנן, ר' אליעזר בן יעקב:									! ◊
מכלל דרבנן סברי דברבייה ובהמשכה לא?										ז
שאובה שהמשיכה כולה - טהורה	אלא [הא] דכי אתא רבין א"ר - יוחנן:									ז ◊
מני? לא רבנן ולא ר' אליעזר										ז
לפי חשבון כלים, ויוסף בן חוני היא	אלא אמר רבה:									! ◊
שלשת לוגין מים שאובין שנפלו למים בשנים ושלשה כלים, ואפי' בארבעה וחמשה כלים - פוסלים את המקוה	דתניא: [ת"ק]									! ◊
בשנים ושלשה כלים - פוסל את המקוה, בארבעה וחמשה - אין פוסלין את המקוה.	יוסף בן חוני:									! ◊
ואין מי חטאת נעשין מי חטאת כו'.										■
מאן תנא?										^
דלא כרבי שמעון	רבי חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:									! ◊
הקדים עפר למים - פסול	דתניא: [ת"ק]									! ◊
מכשיר.	רבי שמעון:									! ◊
מאי טעמא דר"ש?										^
דכתיב (במדבר י"ט) ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת										! ◊
וכי עפר הוא? והלא אפר הוא שינה הכתוב ממשמעו לדון הימנו גזירה שוה נאמר כאן עפר, ונאמר להלן (במדבר ה') עפר, מה להלן - עפר ע"ג המים, אף כאן - עפר על גבי המים. ומה כאן, הקדים עפר למים - כשר, אף להלן - הקדים עפר למים כשר.	ותניא, רבי שמעון:									! ◊
והכא מנלן?										ז
תרי קראי כתיבי, (במדבר י"ט) ונתן עליו מים חיים - אלמא אפר ברישא, והדר כתיב מים חיים אל כלי, הא כיצד: רצה - נותן עפר למטה רצה נותן עפר למעלה.										! ◊
ותנא דידן, מאי טעמא?										ז ◊
סיפיה דקרא דוקא, ונתן עליו - לערבן.	אמר לך: [תנא דידן]									! ◊
מאי חזית דאמרת סיפיה דקרא דוקא, דלמא רישא דוקא?										ז ◊
לא מצית אמרת, מה מצינו בכל מקום מכשיר למעלה, אף כאן - מכשיר למעלה.										! ◊
ואין בית הפרס עושה בית הפרס כו'.										■
מתניתין דלא כרבי אליעזר										! ◊
בית הפרס עושה בית הפרס.	דתנן, רבי אליעזר:									! ◊
עד כמה?										^

Talmud Navigator

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- ■</p>
<p>key-מקרא- ■</p>	

תמורה-הכלל ממירין	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
שלש שדות ושתי מענות.	כי אתא רב דימי אמר ר"ל אמר ר"ש בר אבא:											!
וכמה מלא מענה												^
מאה אמה												!
החורש את הקבר עושה בית הפרס מלא מענה, מאה אמה.	כדתניא:											!
ואין תרומה אחר תרומה כל.												■
מתניתין מני?												^
ר"ע היא												!
השותפין שתרמו זה אחר זה, רבי אליעזר אומר: תרומת שניהם תרומה	דתנן: [רבי אליעזר]											!
אין תרומת שניהם תרומה	ר"ע:											!
אם תרם הראשון כשיעור - אין תרומת השני תרומה, ואם לא תרם כשיעור - תרומת השני תרומה.	חכמים:											!
ואין תמורה עושה תמורה כל.												■
מאי טעמא?												^
אמר קרא (ויקרא כ"ז) ותמורתו - ולא תמורת תמורתו.												!
ואין הולד עושה תמורה.	[ת"ק]											■
דאמר קרא הוא - הוא ולא ולד.												■
הולד עושה תמורה.	ר' יהודה:											■
דאמר קרא: יהיה - לרבות את הולד.												■
ורבנן												ז
לרבות שוגג כמזיד.	[רבנן]											!
העופות והמנחות - אין עושין תמורה, שלא נאמר אלא בהמה.												■
הציבור והשותפין - אין עושין תמורה, שנאמר (ויקרא כ"ז) לא יחליפנו ולא ימיר - היחיד עושה תמורה, ואין הציבור והשותפין עושין תמורה.												■
קדשי בדק הבית - אין עושין תמורה.												■
והלא מעשר בכלל היה, ולמה יצא - לומר לך, מה מעשר - קרבן יחיד, יצאו קרבנות צבור, ומה מעשר - קרבן מזבח, יצאו קרבנות בדק הבית.	ר"ש:											■
יכול יהו קדשי בדק הבית עושין תמורה, ת"ל - (ויקרא כ"ז) קרבן - מי שנקראו קרבן, יצאו קדשי בדק הבית - שלא נקראו קרבן.	ת"ר:											■
ולא?												ז
אי (ויקרא י"ז) קרבן - שומע אני אפילו קדשי בדק הבית שנקראו קרבן, כענין שנאמר (במדבר ל"א) ונקרב את קרבן ה' וגו' - ת"ל (ויקרא י"ז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו - כל הבא אל פתח אהל מועד חייבין עליו משום שחוטין חוץ, וכל שאינו בא לפתח אהל מועד - אין חייבין עליו משום שחוטין חוץ.	והתניא:											■
אלמא: איקרו קרבן												ז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

תמורה-הכלל ממירין	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
מימרא	לא קשיא, הא ר"ש, הא רבנן לר"ש - איקרי קרבן, לרבנן - לא איקרי קרבן.										◊
	ולא? והכתיב (במדבר ל"א) ונקרב את קרבן ה'!									⚡	
	קרבן ה' - איקרי, קרבן לה' - לא איקרי.										◊
	(ויקרא כ"ז) לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירו למה נאמר? והלא כבר נאמר (ויקרא כ"ז) לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע וגו' לפי שנאמר לא יחליפנו ולא ימיר אותו - משמע קרבן יחיד קרבן צבור, וקרבן מזבח, וקרבן בדק הבית - ת"ל לא יבקר.										◊
	והרי מעשר בכלל היה, ולמה יצא - לומר לך, מה מעשר קרבן יחיד, וקרבן מזבח, ודבר שבא בחובה, ודבר שאינו בא בשותפות - אף כל קרבן יחיד, וקרבן מזבח, ודבר שבא בחובה, ודבר שאינו בא בשותפות.										◆
	למה יצאת מעשר מעתה - לידון בתמורת שמו ובתמורת גופו, לומר לך: תמורת שמו - קריבה, תמורת גופו - אינה קריבה, תמורת שמו - ננאלת, תמורת גופו - אינה ננאלת, תמורת גופו - חלה על דבר הראוי ועל דבר שאינו ראוי, ותמורת שמו - אינה חלה אלא על דבר הראוי בלבד.										◆
	משום דרבי רחמנא דאית ביה תמורת שמו, איגרועי איגרע?										⚡
	אין, דאמרינן: מאי דרבי - רבי, ומאי דלא רבי - לא רבי										!
	והא מהיכא תיתי?										^
	רב הונא בריה דרב יהושע:										!
	רב נחמן בר יצחק לרבא:										^
	לרבי שמעון דאמר דבר הבא בחובה, עולת חובה - היא דעבדה תמורה, הא עולת נדבה - לא?										!
	עולת נדבה נמי, כיון דקבלה עליה - עבדה תמורה, ולא נצרכה אלא לעולה הבאה מן המתורות.										!
	מאי קסבר?										^
	אי קסבר לה כמאן דאמר מותרות לנדבת צבור אזלי										!
	פשיטא דלא עבדה תמורה, הא אין תמורה בצבור										⚡
	אלא רבי שמעון סבירא ליה כמאן דאמר מותרות לנדבת יחיד אזלי										!
	מאן שמעת ליה האי סברא - רבי אליעזר, הא שמעינן ליה בהדיא דעבדה תמורה										⚡
	עולה הבאה מן המתורות - עושה תמורה, דברי רבי אליעזר										⚡
	רבי שמעון סבר לה כותיה בחדא, ופליג עליה בחדא - סבר כוותיה בחדא דמותרות לקרבן יחיד אזלי ופליג עליה בחדא דרבי אליעזר סבר: עולה הבאה מן המתורות - עושה תמורה, ואיהו סבר: אין עושה תמורה.										!
	הפריש אשם להתכפר בו, והמיר בו, והומם וחיללו על אחר ונתכפר באשם אחר, וניתק זה לעולה, מהו שימיר בו?										⚡
	אליבא דמאן?										⚡
	אלימא אליבא דר"ש										!
	הא אמרת: רבי שמעון סבירא ליה, עולה הבאה מן המתורות אין עושה תמורה										⚡
	אי משכחת תנא דקאי כר"ש, דאמר אין ממירין וחוזרין וממירין, וס"ל כרבי אליעזר דאמר עולה הבאה מן המתורות עושה תמורה, מהו שיחזור וימיר בו? בשני גופין וקדושה אחת מאי? ואם תמצא לומר קדושה אחת, אלא שתי קדושות וגוף אחד מאי?										!
	תיבעי.										!
	הדרן עלך הכל ממירין										◊